

Sed et hoc vestrae sanctissimae benivolentiae innotescimus g), quod, cum dilectionis munera h) patri meo dulcissimo, praedecessori vestro, dirigere paraveram, ut caritatis quam in eo habui munificentiae largitate i) monstrarem
 20 *magnitudinem, et suavissimae inter nos familiaritatis j) fidelitas multorum ostenderetur oculis k), ecce subito — quod sine dolore non dicam, sine lacrimis non cogito prae tristitia — obitus illius legatione consternatus (sum), et ubi laetitiae paraveram insignia, ibi me tristitiae turbaverunt lugubria. Et si apostolus de mortuis contristari prohiberet, tamen caritas lacrimas elicere*
 25 *non cessat, non quasi mortuum plangentes, sed quasi melius cum Christo viventem recordantes. Si nos corporali praesentia amisisset, non tamen spiritali suffragio illum nos amittere arbitramur.*

Sed magnum divina nobis praevidebat gratia solatium, dum vos, vir venerande, in locum illius subrogavit, ut esset qui cotidie apud beatum Petrum
 30 *principem apostolorum pro totius ecclesiae stabilitate et qui pro salute mea meorumque fidelium, immo et pro totius prosperitate l) regni nobis a Deo dati intercederet et paterna pietate nos in filium sibi adoptaret dilectionis.*

Ad confirmandam vero huius dulcissimae dilectionis pacificam unanimi-
 35 *tatem m) Angilbertum, manualet nostrae familiaritatis n) auricularium, vestrae direximus sanctitati. Quem prius — sicut promisimus per religiosos viros Campolum et Anastasium — beatissimo patri nostro, praedecessori vestro, dirigere curavimus, sed, ut praefati sumus, dum exenia omnia parata erant, lugubri paternae mortis nuntio repente tardatum est iter illius. Sed modo laetiores de vestrae sanctitatis successione facti, quod desideravimus in*
 40 *illo pio patre agere, in vobis perficere studemus. Illique omnia iniunximus, quae vel nobis voluntaria vel nobis necessaria esse videbantur o); ut ex con-*

g) a. a. O. 32/Z. 4: ... apices tuae providentiae innotescere curavi ...; a. a. O. 288/Z. 19 f.: ... mihi veneranda bonitas vestra innotescere curavit.

h) a. a. O. 67/Z. 11: ... de munere caritatis ...; a. a. O. 103/Z. 12: Munera dilectionis ...; a. a. O. 118/Z. 14: ... acceptis caritatis vestrae muneribus, multum laetati sumus ...; a. a. O. 139/Z. 29: ... caritatis muneribus ...; a. a. O. 149/Z. 34: Acceptis caritatis vestrae munusculis ...; a. a. O. 321/Z. 32: Acceptis sacerdotalibus dilectionis tuae muneribus cum magno gaudio et laetitia ...; a. a. O. 97/Z. 7 f.: Dilectionis tuae munera magna devotionis laetitia suscepi ...; a. a. O. 326/Z. 10: ... munuscula caritatis ...; a. a. O. 411/Z. 31: Munera vero dilectionis vestrae suavissima ...

i) a. a. O. 42/Z. 23: ... gratuita largitate ...

j) a. a. O. 34/Z. 27: ... et familiaritatis dulcedo ...; a. a. O. 36/Z. 3 f.: ... dilectionem et familiaritatem ...; a. a. O. 58/Z. 27: ... familiari suscepisti karitate ...; a. a. O. 72/Z. 20: ... pactum antiquae familiaritatis ...; a. a. O. 178/Z. 25 f.: ... et familiaritatem alloquii ...

k) Das ist eine typisch alcuinische Formulierung! Alcuin kommt es immer darauf an, seine Liebe und Freundschaft auch zu zeigen. Vgl. dazu Anmerkung 49 und Brief an Offa, Z. 48 ff.

l) a. a. O. 32/Z. 2: ... et prosperitate paternitatis vestrae ...

m) Vgl. Anmerkung f.

n) Vgl. Anmerkung j.

o) a. a. O. 18/Z. 16: ... necessaria videbantur ...; a. a. O. 32/Z. 33: ... per loca necessaria ...; a. a. O. 41/Z. 42: ... sibi necessarium demandasset ...; a. a. O. 41/Z. 43: ... tibi necessaria sciebat ...